

og eventuelle rejse- og overnatningsudgifter for nævnets medlemmer, er helt foreløbigt anslået til ca. 1,0 mill. kr. årligt.

Det er herved lagt til grund, at samtlige sager forelægges nævnet, og at dette holder 40 møder årligt à 6-7 timer med ca. 20 sager på hvert møde, samt at alle 5 medlemmer deltager. Disse forudsætninger samt de foretagne beregninger må tages med store forbehold.

Driftsudgifter for nævnsekretariatets lokaler er beregnet til ca. 210.000 kr. årligt. Lønudgifter er sat til 825.000 kr. (2 akademikere og 2 kontorfunktionærer) og andre driftsudgifter til 260.000 kr. Hertil kommer engangsudgifter til telefonanlæg, inventar m.v. på ca. 150.000 kr.

Patientklagenævnet vil således samlet andrage en årlig merudgift på 2.295.000 kr. (FFL 87 og forventet PL-niveau), ekskl. etableringsudgifter.

Merudgifterne til patientklagenævnet og dets sekretariat vil blive optaget på forslag til lov om tillægsbevilling for 1987. Der vil i øvrigt blive oprettet en særlig hovedkonto for patientklagenævnet under indenrigsministeriets finanslovskonto (§ 13).

De nævnte merudgifter til sundhedsstyrelsen vil blive optaget på forslag til lov om tillægsbevilling for 1987 under § 13.06.01. Sundhedsstyrelsen.

For så vidt angår den særlige klagevejledning i statsamterne, er der stor usikkerhed forbundet med merudgifterne ved ordningen. Udover den almindelige udvikling i klagemønstret, afhænger dette bl.a. af, i hvilket omfang kommuner og amtskommuner styrker deres klagevejledning, således som der er lagt op til i lovforslaget.

Som et foreløbigt skøn anslås, at ordningen vil betyde et årligt timeforbrug på ca. 4.500 timer for samtlige statsamter, svarende til ca. 2 ¼ person. Lægges hertil øgede udgifter til telefon, porto, papir m.v., kan de samlede merudgifter for statsamterne anslås til ca. 1,0 mill. kr. årligt. Udgifterne vil blive optaget på forslag til lov om tillægsbevilling for 1987 under § 13.02. Statsamterne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

I bestemmelsen fastslås det udtrykkeligt, at sundhedsstyrelsen er en styrelse, der er omfattet af indenrigsministerens parlamentariske ansvar.

Til § 2

Bestemmelsen vil kun få selvstændig betydning for tilfælde, hvor der er tale om beføjelser efter

særlovgivningen, som udøves selvstændigt i forhold til indenrigsministeren.

En tilsvarende adgang for andre ministre til at fastsætte regler for sundhedsstyrelsens virksomhed i de tilfælde, hvor sundhedsstyrelsen ved lov er tillagt opgaver inden for deres forretningsområde, er ikke fundet nødvendig.

Dette skyldes, at sundhedsstyrelsens opgaver i disse tilfælde stort set alene vedrører besættelse af medlemsposter i sagkyndige organer eller konkret sundhedsfaglig rådgivning, hvor der ikke vil være behov for vedkommende ministre til at fastsætte nærmere regler. I de tilfælde, hvor sundhedsstyrelsen efter lovgivningen har mere generelle opgaver (lov om brug af radioaktive stoffer og lov om sikkerhedsmæssige og miljømæssige forhold ved atomanlæg m.v.) er der efter de pågældende love den fornødne adgang for ministeren til at fastsætte regler.

Til § 3

Bestemmelsen giver en almindelig forpligtelse for sundhedsstyrelsen til at følge sundhedsforholdene i hele landet. Dette sker i vidt omfang ved hjælp af embedslægeinstitutionerne.

Inder rigsministeren vil fastsætte regler om sundhedsstyrelsens underretningspligt over for myndigheder i tilfælde af lovovertrædelser og mangler.

Til § 4

Efter forslaget vil såvel centrale som kommunale myndigheder fortsat have adgang til direkte at indhente sundhedsfaglig rådgivning m.v. fra sundhedsstyrelsen.

Til § 5

Tilsynet udføres for hver amtsrådsreds af embedslægeinstitutionen på sundhedsstyrelsens vegne efter § 5 i lov om embedslægeinstitutioner m.v.

Til §§ 6-12

Bestemmelserne svarer indholdsmæssigt til § 5 i den gældende lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Til § 13

I stk. 1 præciseres, at nævnet skal have forelagt alle sager, hvori privatpersoner eller andre klager over medicinalpersoner.